

ŽIVETI IDEAL

»Krščanskega ideala nikoli nismo preizkusili in spoznali za vrednega, ampak smo ga spoznali za težkega, ne da bi ga preizkusili.«

Gilbert Keith Chesterton

Kultura je pojem, ki zajema vsakršno človeško dejavnost in njegovo celotno čutenje. Celotno človekovo življenje je ena sama kultura in je znamenje, da je človek tisti, ki daleč presega omejene razsežnosti »nature-narave«. Če bi lahko v mesecu februarju, mesecu zaznamovanem s praznikom kulture, skušali opredeliti kulturo, naj bo letos ta beseda povezana z nečem drugim, to je z idealom. Kultura raste iz živeti ali neživeti idealov in je tudi odraz človekovih teženj. Ideali so kot lučka v temnem prostoru, v katerem se stegujejo naše dlani in vsakršno hrepenenje. Za kristjana je ideal živeti kot »novi človek«, ki je po Kristusovem krstu napolnjen z Božjim Duhom. Božji Duh je tisti, ki daje posebno duhovno moč, imenovano milost, da lahko po njej preobrazi kulturo in vse življenje naravna na neskončne in nesmrtnne ideale.

A ideali, vsaj tako se zdi, so videti daleč, nekam odmaknjeno. Odmaknjeno in oddaljenost je le navidezna, saj nam je Kristus s svojim odrešilnim trpljenjem, smrtjo in vstajenjem pridobil pravico, da smo ponovno deležni božjega sinovstva. Kaj ima kultura veze z Kristusom? -Kristusovo odrešenje je zajelo celotnega človeka skupaj

s sleherno dejavnostjo, vključno s kulturo. Da! Tudi kultura je bila deležna odrešenja. Celo sam Kristus se je učlovečil v kulturo. Ne samo, da je postal človek, upam si trditi, da je postal kultura. Je živel in deloval v neki kulturi (judovski). Pravimo, da se je inkulturiral («vkuluturil»). Apostol Pavel pravi: »ne živim več jaz, ampak v meni živi Kristus. Kolikor pa zdaj živim v mesu, živim v veri v Božjega Sina, ki me je vzljubil in daroval zame sam sebe.« (Gal 2,20). Kristus se ni bal naše človečnosti, zato se tudi nam ni treba bati. Za kulturo, v kateri živimo se zdi, da morda ne spodbuja krščanske kulture, a tukaj nastopi vprašanje ali sploh obstaja nekaj, kar imenujemo krščanska kultura? – Vem. Morda malo nezaslišano in izzivalno vpra-

šanje. Tako kot težko govorimo o krščanski politični stranki, krščanski državi, tako težko rečemo, da obstaja neka krščanska kultura. Govorimo pa lahko o kulturi kristjanov. Zato je na mestu, da veliko razmišljamo o našem poslanstvu, ki ga imamo v času in prostoru, v kulturi, v kateri živimo. Naša kultura je še vedno zaznamovana s krščanstvom, a vedno bolj blede določen vpliv, ki je temeljil le na pozunanjenosti in izgovorih na tradicijo brez poglobljene vsebine. Angleški pisatelj Chesterton nas s svojim zapisom izziva, da bi razmislili o tem, ali smo krščanske ideale in vrednote ponotranjili, ali pa se slepimo zgolj s tem, kar izgovarjajo le naše ustnice?

Tadej Ložar, kaplan

KAJ JE SINODA?

Sinoda 21-23 Za sinodalno Cerkev

Sinoda o sinodalnosti 2021 – 2023 v prvi fazi poteka na krajevni ravni v škofijah, župnijah in cerkvenih skupnostih po vsem svetu. Glavni namen je poslušanje različnih glasov na terenu, da bi vsakdo lahko kaj prispeval v posvetovanju vesoljne Cerkve. Smernice za prvo fazo posvetovanja so obsežene v Pripravljalnem dokumentu in Vademekumu. V

tem in drugih člankih objavljamo izbrane izseke iz obeh dokumentov, ki imajo poseben praktičen pomen za izvedbo posvetovanja. (Vademekum pogl. 1.2 – 1.4)

KAJ JE SINODALNOST? OZADJE TE SINODE

S sklicem te sinode papež Frančišek vabi celotno Cerkev k premišljevanju o odločilni tematiki za njeno življenje in poslanstvo: »Prav pot sinodalnosti je tisto, k čemur Bog vabi Cerkev tretjega tisočletja.«[1]

Po sledeh prenove Cerkve, ki jo je predlagal drugi vatikanski koncil, je ta skupna hoja hkrati dar in naloga. [...]

Celotno Božje ljudstvo je po krstu soudeleženo pri skupnem dostojanstvu in poklicu. V moči krsta smo vsi poklicani, da dejavno sodelujemo v življenju Cerkve. V župnijah, v majhnih krščanskih skupnostih, v laičkih gibanjih, v redovnih skupnostih in v drugih oblikah občestva smo žene in moške, mladi in stari povabljeni, da se med seboj poslušamo, da bi slišali spodbude Svetega Duha, ki prihaja, da bi usmerjal naša človeška prizadevanja, oživiljal in poživiljal Cerkev ter nas vodil v globlje občestvo v smeri našega poslanstva v svetu. Medtem ko Cerkev stopa na sinodalno pot, moramo vložiti vse svoje moči, da se ukoreninimo v izkušnjah pristnega poslušanja in razločevanja ter postanemo Cerkev, kakršno želi Bog.

KATERI JE KONČNI CILJ SINODE? CILJI SINODALNEGA PROCESA

Cerkev prepozna, da je sinodalnost sestavni del njene narave. Sinodalnost Cerkve je izražena v ekumenskih koncilih, v škofovskih sinodah, v škofijskih sinodah in v škofijskih ter župnijskih svetih. Na veliko načinov je že sedaj mogoče izraziti »sinodalnost« v vsej Cerkvi.

Vseeno pa sinodalna Cerkev ni zahteva, ki se omejuje na obstoječe institucije. Sinodalnost namreč ni dogodek ali slogan, temveč je slog in način, kako Cerkev živi svoje poslanstvo v svetu. Poslanstvo Cerkve zahteva, da celotno Božje ljudstvo hodi skupaj in na tej poti vsak njegov član izpolni svojo temeljno vlogo v edinosti z drugimi. Sinodalna Cerkev hodi v občestvu, da izpolni skupno poslanstvo v sodelovanju vsakega od njenih članov. Cilj sinodalnega procesa ni v oblikovanju enkratne izkušnje [...], ampak da celotnemu Božjemu ljudstvu ponudi priložnost skupnega razločevanja o tem, kako bomo nadaljevali pot, ki nas bo dolgoročno vodila, da postanemo bolj sinodalna Cerkev.

V tej luči je cilj sedanje sinode, da skupaj s celotnim Božjim ljudstvom poslušamo, kar Sveti Duh govori Cerkvi. To delamo tako, da skupaj prisluhnemo Božji Besedi v Svetem pismu in živem izročilu Cerkve, potem pa poslušamo drug drugega, posebej tiste, ki so na obrobju, in s tem razločujemo znamenja časa. Dejansko je cilj celotnega sinodalnega procesa spodbujanje žive izkušnje razločevanja, sodelovanja in soodgovornosti, pri čemer imamo možnost skupnega zbiranja raznovrstnih darov, usmerjenih v poslanstvo Cerkve v svetu.

OSEBATA MESEC: FRANCKA PIŠKUR Z DOBRAVICE

Piškurjeva družina na Dobravici je najbližja soseda cerkve sv. Gregorja. Gospa Francka, ki je k Piškurjevimi prišla za »tamlado« iz Strahomerja, v cerkvi počisti kadar je maša in poskrbi za zvonjenje. Predvsem kadar v vasi kdo umre in je potrebno priklopiti elektronsko zvonjenje. Svete maše so po navadi štirikrat na leto. Cerkev ima sedaj elektronsko zvonjenje, kar zelo olajša delo. To skrb je prevzela, ko se je upokojila.

Sv. Gregor je ena največjih podružničnih cerkva, ki je temeljito obnovljena in je pravi biser. K obnovi so vaščani pristopili zelo resno in odgovorno. Poleg financ, so veliko fizičnega dela opravili sami. Junija 2017 je njeno obnovljeno zunanost blagoslovil ljubljanski nadškof metropolit msgr. Stanislav Zore. Iz ostankov barv je bilo razvidno, da so bile stene fasade nekoč rdeče, pilastri, okenske in vogalne obrobe, niše in strešni zidec pa bele barve. Tako je tudi danes po obnovi.

Starost cerkve Sv. Gregorja, po sedaj znanih podatkih, ni mogoče določiti z natančno letnico. Nekateri pisari jo postavljajo ob bok večji skupini ižanskih cerkva, ki je bila omenjena proti koncu srednjega veka.

Med domačini Dobravice se iz roda v rod prenaša legenda o nastanku cerkvice. Na mestu sedanje cerkve, ob

njenem robu zahodne stene, je nekoč stala lična kapelica posvečena Sv. Gregorju. Okrog kapelice je nekoč jahala grofica in svetniku v kapelici rekla: „Gregorček, Gregorček, ti se boš meni umaknil. Na tem mestu bom zidala štalo za moje konje.“ Ko je grofica po končani ježi želela razjahati, se je konj nenadoma splašil in poskočil. Grofica je tako nerodno padla s konjskega hrbta, da si je zlomila nogo. Nesrečna grofica se je zaobljubila, da bo ukazala postaviti cerkev takoj, ko se ji kost pravilno zaraste in noga lepo pozdravi. Noga se je zacelila in grofica je iz hvaležnosti sezidala cerkev na sedanjem mestu.

Cerkev je bila med drugo svetovno vojno močno poškodovana. Vaščani so poleg svojih pogorišč popravili tudi cerkev in jo ohranili pred propadanjem.

Gospa Francka Piškur je mati in babica. Ko sem jo vprašala, kaj počne v prostem času, mi je najprej omenila vnuke. Veliko časa preživi z njimi. Iz

njenih besed in žara, ko govori o njih, vidim, da ji ni škoda časa, ki ga prebije z vnuki. »Včasih sem več šivala, zdaj manj,« mi je pojasnila. Ob nedeljah je veliko hodila, sedaj ima težave s koleni. Seveda me je zanimalo, kako je z medvedi. V današnjih časih jih je res preveč in je nevarno, mi je pojasnila. Včasih se medvedi niso toliko približali vasi, tako da je ni bilo strah hoditi naokoli.

Prihaja iz družine, ki je imela sedem otrok. Rodila se je med drugo svetovno vojno. Očeta se ne spomni, ker je umrl. Čas otroštva je preživela v drugačnih časih, kot ga živi današnja mladina. Ob nedeljah so vsi hodili k sv. maši v Tomišelj peš, nato pa še k nauku ob 14. uri. Njena teta je bila v župnišču v Tomišlju kuharica. Zato je tudi sama pomagala teti ob večjih slavnih. V otroštvu so se veliko sankali, igrali, hodili k šmarnicam... Na svoje otroštvo ima lepe spomine. Danes je življenje bolj stresno, živčno, kot je bilo v njenem otroštvu. Vedno se rada vrača v faro svojega otroštva, predvsem ob žegna-

njih za sv. Antona in ob Rožnovenski Materi božji. Nanjo jo vežejo lepi in ljubi spomini na otroška leta.

Všeč mi je bila njena misel: »Nič ni narobe, če mlad človek bolj v skromnosti zraste.«

Sama je velika častilka Kureške Marije. »Pri njej najdeš poseben mir in spokoj.«

»Veliko molim, že iz otroštva, to mi je privzgojila že mama. Ponoči, ko ne morem spati in se zbudim, molim. Rožni venec imam vedno v bližini. Molim za zdravje in za različne namene,« mi je s prijazno besedo razložila v smehu.

Gospod Jože, njen mož, je znan lžanski čebelar. S čebelami se predano in skrbno ukvarjata. Zadnje čase imata malo manj čebeljih družin, ker čebelarstvo pestijo slabše letine in neugodne vremenske razmere.

Gospa Francka in gospod Jože, hvala za vso skrb, ki jo posvečata cerkvici na Dobravici. Naj vama zdravje še dolgo služi.

mjg

MIKLAVŽ IN JASLICE V MATENI

V Mateni je decembra 2021 dobri sveti Miklavž obiskal otroke na domu in jih ob upoštevanju vseh epidemioloških ukrepov tudi pozdravil. Otroci so ga z navdušenjem pričakali, v zahvalo pa so mu pripravili piškote in risbice. V spremstvu je imel angelčka, ki sta mu pomagala pri obdarovanju in parkeljna, ki pa sta ostala brez dela, saj so v Mateni samo pridni otroci.

Pred božičem pa smo postavili tudi jaslice, ki jih je g. župnik tudi blagoslovil. Zaželeli smo si miren in blagoslovljen Božič. *Brigita Petek*

BOŽIČ NA GOLEM

V cerkvi sv. Marjete na Golem smo na sveto noč radostno in v pričakovanju dočakali božje rojstvo. Sveto mašo je daroval župnik Janez Avsenik, ki je ob začetku v jasli simbolno položil dete Jezusa, medtem ko so pevke ŽPZ Žene in dekleta dveh vasi prepevale *...Rojen je rešenik....* Bog prihaja med nas in srečni smo,

da smo letos ob tem dogodku zopet v živo pri sv. maši v cerkvi. Bogu hvala za to. V pridigi je bil poudarek, da nam Bog prihaja naproti, kljub temu, da se mu mi včasih tudi oddaljujemo. Zato naj Luč, ki prihaja na svet sredi največje teme, nikoli ne ugasne.

J.Š

BLAGOSLOV KONJ NA GOLEM

Na nedeljo svete družine je bil tudi državni praznik Dneva samostojnosti in enotnosti ter god sv. Štefana, ki med drugim velja tudi za zavetnika konj in konjarjev. Po koncu sv. maše, ki jo je vodil kaplan Tadej Ložar, je zato sledil še blagoslov konjarjev in konj, zbranih pred cerkvijo sv. Marjete na Golem. Ob tem je kaplan poudaril, da naj njihovi skrbniki še naprej lepo skrbijo zanje. Tudi vreme se je med tem kar držalo, zato upamo, da se vremenski pregovor »dež na Štefanje obeta le malo žita prihodnjega leta« ne bo izkazal. Še zanimivost; O blagoslovu konj iz Nevelj pri Kamniku je prvič na slovenskih tleh poročal Janez Vajkard Valvasor. J.Š.

KOLEDNIKI SO ŠE MED NAMI

V letošnjem letu je bilo koledovanje zelo omejeno. Zaradi korone se mnoge koledniške skupine niso podale na pot. Tudi tisti otroci in mladi, ki so se podali na pot od vrat do vrat, in prinašali blagoslov ob novem letu pa tudi niso vstopali v stanovanja in si ogledovali jaslic in tam peli, ampak so prišli samo do vrat. Hvala vsem, ki ste ob tem darovali za potrebe naših misijonarjev. Nekateri pa ste svoje darove oddali tudi v cerkvi. Tako smo skupaj zbrali 1601€.

Hvala vsem za velikodušnost. Bog vam povrni.

NOVI SVETNIKI V IŠKI VASI

V podružni cerkvi svetega nadangela Mihaela smo dobili dva nova svetnika. Oltar, ki so mu vse kipe in drugo opremo izropali nepridipravi je ostal zelo okrnjen. Ni znano, kateri svetniki so bili v stanskih nišah. Zato smo se odločili, da vanje damo svetega Roka, saj je tudi to leto zaznamovano z epidemijo Covid – 19. Sveti Rok pa je zavetnik zoper kužne bolezni. V

drugo nišo pa smo dali svetega Jurija, ki je bil vojak in na upodobitvi premaguje zmaja. Enako kot tudi nadangel Mihael, ki je zavetnik te cerkve. Naj oba s svojo močjo in priprošnjo pomagata premagovati vso zlobo v nas in okoli nas ter po vsem svetu.

Hvala dobrotnikom za pobudo, dogovor in izvedbo. Sveti nadangel Mihael, sveti Rok in sveti Jurij, prosite za nas! *žpk*

BLAGOSLOV POPRTNIKOV NA GOLEM

Na nedeljo Jezusovega krsta je med sv. mašo v cerkvi sv. Marjete na Golem, kaplan Tadej Ložar blagoslovil poprtnike. Njihovo število se je izpred dveh let več kot podvojilo. Veseli nas, da se je po ponovni obuditvi tega običaja v naših krajih povečalo zanimanje mladih za peko poprtnika. Izak, Julija, Maša in Špela so spekli vsak svojega z zelo lepim okrasjem. Kot je ugotovil kaplan, je vsak poprtnik zase tudi prava umetnina in še dobro,

da so pred oltarjem zaradi razmer vsi zaviti, ker bi sicer lahko preveč mamljivo dišalo po cerkvi. Na koncu smo lahko dva poprtnika tudi poskusili. Eden,

od gospe Ive Jakič, glavne pobudnice za ponovno oživitev peke poprtnika v naših krajih, je bil na nedavni državni razstavi in ocenjevanju v Občini Dobropolje ocenjen z zlatim priznanjem. Več o poprtniku si lahko preberete v tej številki Naše župnije. J.Š.

POPRTNIK

Včasih so ljudje veliko bolj kot danes živeli z naravo in njenimi spremembami preko leta. Tudi zimski čas, ko se je začel dan daljšati, je bil povezan z raznimi navadami in običaji, ki so izražali veselje, da svetloba preganja temo. Krščanstvo je dalo tem običajem tudi evangelijsko sporočilo. Božični dan, na katerega se spominjamo rojstva Jezusa, tako simbolično predstavlja »luč«, ki je pregnala duhovno temo tega sveta. S praznovanjem božičnega praznika je povezan tudi običaj peke in blagoslov kruha poprtnika. Kruh pojmujeemo kristjani kot simbol vseh vrst dobrin, ki jih pridobivamo in imamo, kakor tudi izraža molitev »Oče naš«. Zato blagoslov tega kruha izraža prošnjo, naj bi Bog naklanjal obilo vseh dobrin tudi v bodočih dnevih prihajajočega novega leta. (A. Dobrovoljc, župnik)

Poprtnik je bil prvič omenjen leta 1592, opisal ga je učenjak Hieronymus Megiser. Med študijem v Nemčiji je bil prijatelj obeh Trubarjevih sinov ter Jurija Dalmatina. Megi-

ser je poznal slovenske šege, deloval je v Ljubljani, tako da se je o poprtnjaku/poprtniku poučil neposredno na slovenskih tleh. Tudi Valvasor je ravnanje s poprtniki opisal zelo natančno. Leta 1689 ga je opisal v Slavi Vojvodine Kranjske, da je »popertniak« ne le sladka pogača, ampak tudi daritvena sladka pogača. Glede na poznejše Valvasorjeve opise in na eno od imen te pogače, namreč »župnik«, je to daritev božičnemu Detetu. Dobesedni prevod o opisu poprtnika se glasi: »..... Dalje zamesijo velik hleb kruha in ga okitijo zgoraj z vsakovrstnimi okrasi. denejo v tale kruh veliko masti in jajc. Po vrhu ga na razne načine okrase s testom in tak kruh imenujejo poprtnig.« (povzeto iz Daritvena pogača... Ilja Popit)

V krajih okrog Kureščka, Golega in Škrilj so gospodinje pekle poprtnik dan pred praznikom Sv. Treh Kraljev. Poprtnik je boljši mlečni kruh, z veliko domače smetane, pobrane z nezavretega mleka, jajci in najboljšo belo moko. V naših krajih so poprtnik pekli v visoki emajlirani posodi. Po receptu, ki ga je imela vsaka gospodinja malo posebnega, se je približno tretjino vzhajane testa odrezalo in porabilo za okraske na kruhu. Dobro pregnetenno testo so gospodinje položile v pomaščeno z maslom ali svinjsko mastjo namazano posodo (po domače kastrolo). Med vzhajanjem so del

testa porabile za 12 enakih ptičkov, ki so jih položile v krog na vzhajano testo. Naredile so še enega večjega in ga položile v sredino kroga. Med tem ptičkom in ostalimi ptički so položile »zavesice«, testo, ki so ga razvaljale in samo do tretjine narezale z »radlčkom«. Če je bil prostor na testu, so na zunanji strani ptičkov naredile še en krog teh zavesic. Včasih pa so namesto teh zavesic naredile dve kiti in jih umestile nad in pod krogom ptičkov. (vir: terenski pogovori Nada Virant, Angela Podlipec, Štefka Ciber od leta 2019 do 2021, Iva Jakič)

Kaj predstavljajo ti ptički? Lahko bi prestavljalo 12 apostolov, srednji, večji pa Jezusa. Lahko predstavlja 12 mesecev, srednji celo leto. Lahko predstavlja uro. Razlag je več. Vedno pa so srednjega, večjega ptička dobili

koledniki, ki so hodili koledovat, oz. voščiti novo leto. Običajno so bili to trije otroci, oblečeni v kralje, s krono, in pobarvanim obrazom, ki naj bi predstavljale črne kralje. Za praznik sv. treh kraljev so hodili od hiše do hiše in voščili srečno novo leto ter v dar dobili del poprtnika, sredinskega ptička. Pri poprtniku se je večer pred praznikom Sv. treh kraljev zmolil rožni venec. Poleg poprtnika, ki je bil pokrit z belim ali vezenim prtom, je stala posodica blagoslovljene vode in vejica zelenja. Na praznik Sv. treh kraljev je gospodar ta okrašen kruh razrezal in vsakemu članu družine dal kos tega kruha. Vse živali pri hiši so morale za dobro letino in blagoslov v družini tudi poskusiti košček le-tega, še drobtinice niso smeli zavreči. Kos blagoslovljenega poprtnika so ponu-

dili tudi obiskovalcem, saj so ravno v novem letu hodili tudi sosedje in odseljeni otroci z družinami voščiti srečo v novem letu staršem ali pa najstarejšemu sinu, ki je bil doma gospodar.

Poprtnik povezuje družino, prinaša upanje v prihodnost, je dar in veselje tudi za druge, ki jim ga delimo. (M. Tekavec)

Sovaščanka, Nada Virantova, letnik 1938, mi je povedala, da je njena mama še pred 60imi in več leti pekla kruh v 12 litrski »kastrolki«. Bil je sla-dek, mlečen, z veliko smetane in jajci in zelo visok, najmanj ped je »gledal« iz posode.

V moji rojstni vasi Uzmani pri Robu pa je mama Tilka dan pred božičem spekla dve potoci, orehovo in rožiče-vo ter poprtnik. Za vse kruhe je imela enako, boljše testo. Tudi mama ga je pekla v »kastrolki«, se pravi v nižji ši-roki emajlirani posodi. Okrasila ga je s štirimi ptički, za vsakega člana dru-žine po enega. Okrog teh ptičkov je

dala tudi kito ali pa zavesice. Poprtnik je postavila na mizo v »hiši«, pokrila z lepim »štikanim« (vezenim) prtom, zraven je postavila križ in dva svečnika s svečama. Vse tri svete večere, božič, novo leto in sv. tri kralje smo molili poleg tega pokritega kruha. Jedli smo ga šele po maši na praznik treh kraljev, t.j. 6. januarja. Do takrat je bil seveda precej suh, vedno smo dobili belo kavo ali vroče mleko.

Včasih so neoženjeni fantje hodi-li od hiše do hiše voščiti srečno novo leto ter si kar sami odrezali kos poprtnika. V teh krajih so rekli, če je fant poskusil devet poprtnikov, se je tisto leto poročil. Seveda se je lahko poročil, saj so bile družine velike in če je hodil od vasi do vasi, mu je že kakšno dekle »padlo v oči«.

Spisala, na terenu vodila razgovo-re, vključila vire z interneta in Parna-sove publikacije Božični kruh ali poprtnik na Slovenskem: Iva Jana Jakič

Foto: Ester Bergles

Karitas

ŽUPNIJSKA KARITAS IG ima uradne ure vsak drugi petek v mesecu od 17. do 18. ure v učilnici župnišča.

TRANSAKCIJSKI RAČUN ŽUPNIJSKE KARITAS IG,
na katerega lahko prispevate svoj dar za pomoč ljudem v stiski:

SI56 0209 8026 0579 946 (NLB, d.d.).

Župnijska karitas Ig

ŽUPNIJA TA MESEC

Ta mesec smo se poslovili od Anice Fabjan, rojene 25.6.1955. Ob pogrebu je namesto cvetja na grob darovala za cerkev svetega Martina na Igu Mimi Cankar, Zabrv 23, Ig.

Poslovili smo se od Anice Dolenc, rojene 13.5.1954, ki je pred časom bivala v Iški Loki 28, nazadnje pa v Domu starejših občanov v Grosupljem. Ob pogrebu so namesto cvetja na grob darovali za cerkev, za Karitas in za sveto mašo: družina Železnik, Marija Župec z družino, Ljubljanska cesta Ig, Tone Uršič iz Iške Loke in družina Jere.

Poslovili smo se od Ivana Mehleta, rojenega 18.7.1939, ki je bival v Iški Loki 44. Ob pogrebu so namesto cvetja na grob darovali za svete maše in v dober namen: Hči Lilijana Zajc s Pijave Gorice, Tone Uršič z družino, Modicovi iz Iške Loke, Ivan Tegelj z družino, Uršič Franc Iška Loka 38, vnukinja Karmen z družino,

Veronika z družino ter Tone in Ivi Jakše.

Poslovili smo se od Benjamina Grabrijana, rojenega 22.8.1990, ki je bival na Gasilski ulici 5 na Igu. Ob pogrebu so za sveti maši darovali: družina Pavlič z Iga in Tone Balant.

Poslovili smo se tudi od Cecilije Sterle, rojene 1.9.1941 v Stajah, ki je bivala v Ljubljani. Ob pogrebu so namesto cvetja na grob darovali za svete maše in v dober namen: Janežičevi iz Staj, sosedge Ponikvar, družina Kastelic, Staje 4, Križmanovi iz Staj, brat Jože Sterle, Štrukljevi iz Staj, Sivčevi iz Staj.

Hvala vsem, ki darujete ob pogrebih namesto cvetja, ker veste, da na grobu cvetje v zimskem mrazu ovene v nekaj urah. Mašni dar pa se bo opravil in oživil spomin na pokojnega tudi kasneje. Prav tako dar v dober namen naredi dobro delo, ki je vpisano v knjigo življenja. Vsem Bog povrni!

ZAHVALA DOBROTNIKOM

Ob pogrebu pokojne Anice Dolenc iz Iške Loke, je svoj dar namenila za potrebe Župnijske karitas Ig Marija Župec z družino, Lj.cesta, Ig. Iskrena hvala.

Iskrena hvala vsem dobrotnikom, ki pomagata s svojimi darovi in podpirata naše delo ter pomagata lajšati stiske ljudem.

DOGODKI PRED NAMI

- **31. januar:** sv. Janez Bosko, ustanovitelj salezijancev
- **2. februar:** Jezusovo darovanje – svečnica. Svete maše bodo ob 8h in 18.30 na Igu in ob 19h na Golem. Ta čas tudi pospravimo jaslice, ki smo jih imeli vse od Božiča. Jezusa prinesejo v tempelj in ga 40. dan po božiču darujejo. Naj bo vse naše življenje dar Bogu. Ta dan pa je tudi dan Bogu posvečenega življenja in s tem priložnost, da molimo za nove duhovne poklice in svetost duhovnikov.
- **3. februar:** sveti Blaž. Na god svetega Blaža podeljujemo tudi blagoslov svetega Blaža. Zato bo ta dan maša na Igu ob 18.30, da bi bili lahko v čim večjem številu deležni tudi tega blagoslova za zdravje v grlu.
- **4. februar:** prvi petek; Dopoldne obiščemo bolnike in starejše na domu. Zvečer na Igu od 18h naprej molimo pred Najsvetejšim in obnovimo posvetitev Jezusovem srcu.
- **5. februar:** prva sobota. Zjutraj od 7.30 na Igu molimo pred Najsvetejšim premišljevalni rožni venec in obnovimo posvetitev Marijine-mu Brezmadežnemu srcu.
- **6. februar:** 5. nedelja med letom. Nedelja po svečnici je priložnost

za darovanje za sveče v cerkvi. Člani ŽPS bodo poskrbeli, da jih boste lahko kupili pred mašo in jih med mašo prinesli v dar pred oltar. Hvala za vaše darove.

- **8. februar:** Prešernov dan – državni praznik, izobesimo zastave

- **9. februar:** sveta Apolonija (Polona), zavetnica za zdravje zob
- **11. februar:** Lurška Mati Božja, svetovni dan bolnikov. Ta dan bo na Brezjah ob 10h daroval sveto mašo pomožni škof msgr. Franc Šuštar.
- **13. februar:** 6. nedelja med letom in žegnanje na Kremenici. Sveta maša bo zato tam to nedeljo ob 11h.
- **14. februar:** sveti Valentin. Sveta maša bo ta dan na Kremenici ob 10h. Lepo vabljeni k svetemu Valentinu ne le za blagoslov zalju-

bljencev, ampak tudi za potrebno zdravje, saj pregovor pravi: sveti Valentin ima ključe od korenin.

- **20. februar:** 7. nedelja med letom
- **22. februar:** sedež apostola Petra. Povezani smo s svetim očetom, papežem Frančiškom, ki je naslednik apostola Petra in s tem simbolično naslednik na njegovem sedežu.
- **24. februar:** sveti Matija, apostol. Pregovor pravi: sveti Matija led razbija. Če ga pa ni, ga naredi.
- **27. februar:** 8. nedelja med letom. To nedeljo bi moral biti gala koncert Radia Ognjišče, ki pa je zaradi epidemioloških razmer ponovno prestavljen na 20. marec ali 3. april. Hvala vsem za razumevanje. Hvala vsem, ki podpirate naš radio Ognjišče, ga poslušate in se ob njem bogatite.

- **2. marec:** pepelnična sreda, strogi post in začetek postnega časa. Velika noč bo letos 17. aprila.

NAPOVEDUJEMO:

- **26. marec:** Dekanijsko postno romanje v Šmarje pri Jelšah s križevim potom
- **28. – 30. april:** Dekanijsko romanje bo tudi letos v Beograd. Lansko leto je romanje odprlo zanimanje in letošnje uresničenje ogleda Srbskih pravoslavnihih samostanov (monastirov). Podrobnosti bodo še objavljene.
- **15. maj: Prvo sveto obhajilo.** To bo ob normalnih epidemioloških razmerah v nedeljo, 15. maja, ob 10h na Igu.
- **18. junij:** romanje družin na Kurešček. V letu družin bomo v dekaniji organizirali skupno romanje. Tako bo organizirana peš romanje ob 13h iz Želimplja, ob 14h pa z Golega. Ob 16h bo skupna sveta maša pred cerkvijo kraljice Miru na Kureščku. Lepo vabljeni.

SKAVTSKA HIŠA

Na Združenju slovenskih katoliških skavtinj in skavtov nam zaradi spremembe namembnosti stavbe, kjer smo najemniki, ne bodo podaljšali najemne pogodbe. Ponudila se nam je priložnost in tako smo začeli z gradnjo svoje Skavtske hiše, ki jo gradimo v Štepanji vasi v Ljubljani. Zato **namensko zbiramo sredstva** za gradnjo. Vsi, ki bi nam želeli finančno pomagati, lahko izberete eno od spodnjih možnosti.

POŠLJITE SMS SPOROČILO

S poslanim SMS sporočilom s ključno besedo **SKAVTI5** ali **SKAVTI10** na številko **1919** boste prispevali 5 ali 10 EUR za gradnjo skavtske hiše.

Prispevajo lahko uporabniki mobilnih storitev [Telekoma Slovenije](#), [Tele-macha](#), [A1](#) in [T-2](#).

Do pravil in pogojev za sodelovanje pri storitvi SMS donacija lahko dostopate s klikom na posameznega operaterja.

NAKAZILO NA TRR

Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov, Ulica Janeza Pavla II. 13,
1000 Ljubljana

TRR: **SI56 0214 0001 1096 119** odprt pri NLB d.d.

koda namena: **CHAR**

namen: **Donacija za skavtsko hišo**

sklic: **Sloo 88**

NAKAZILO NA TRR S SKENIRANJEM QR KODE

Z aplikacijo spletne banke na telefonu skenirate QR kodo, pregledate prenesene podatke, vnesete svoje podatke in znesek po vaši izbiri ter zaključite plačilo.

VABILO

Škofijska klasična gimnazija in Jegličev dijaški dom virtualno odpirata svoja vrata bodočim dijakom in vsem, ki vas zanimata dijaško življenje in delo v Zavodu sv. Stanislava, **v soboto, 29. januarja 2022**. Ob **9. uri** se bo začel **spletni dogodek**, ki bo trajal do 11. ure.

ŠKOFIJSKA KLASIČNA GIMNAZIJA

in
Jegličev dijaški dom

DAN ODPRTIH VRAT: 29. januar 2022

INFORMATIVNA DNEVA: 11. in 12. februar 2022

vpis.stanislav.si

Toplo vabljeni tudi na niz srečanj, na katerih bodo podrobneje predstavljena posamezna področja delovanja gimnazije in dijaškega doma. Ti **spletni dogodki** se bodo zvrstili ob večerih med dnevom odprtih vrat in **informativnimi dnevi**, ki bodo **11. in 12. februarja 2022**.

Vse podrobnejše informacije in povezave boste našli na spletni strani vpis.stanislav.si

URADNE URE V ŽUPNIJI IG:

- ponedeljek od 8h do 9h
- sreda od 17h do 17.45
- četrtek od 8h do 9h
- petek od 16h do 17h

DUHOVNIKA DOBITE TUDI PO VSAKI SVETI MAŠI

telefon – župnijska pisarna 01/420 25 50

župnik Janez Avsenik – GSM 040/789 435

kaplan Tadej Ložar – GSM 041/722 457

dhp. Anton Košir – 040/263 547

Župnija sv. Martina, Ig, Troštova 12, 1292 Ig,
telefon 01/420 2550, D.Š.: 44520751

zupnija.ig@rkc.si

zupnija-ig.rkc.si

